

A mi a másik munkáját illeti, szíveskedjék nov. 7-ig beküldeni. Ha a bírálaton keresztül megv, a többi az én dolgom kiadását eszközölni fogom minden esetre. Addig én semmit sem tehetek. Remélem a kiadás nem fog akadályba ütközni.

Molnár két Shakspeare-tanulmányát a mult hónapban megküldöttem önnek. A III. Richardról írt tanulmányát nem tudom megszerezni.

Hát Lajos nem ír-e nekem semmit? Ha a szép szó nem használ, riaszson reá.

Hunfalvy egy darabig betegeskedett, de most már egészen jól van s önt szívesen üdvözlí. Buda-Pest 1891 okt. 27.

tisztelő barátja *Gyulai Pál*

Molnár György dolgozatai: *Gyöngyök és homokszemek Shakespeare Othello és Lear király tragédiájának előadásáról*. 1885. — *III. Richárd*. Tanulmány. 1878. Imre Sándor ezeket is bírálta *Néhány könyv Shakespeare-ről* címmel a Budapesti Szemlének 1892. évi LXXI. kötetének 441—462. lapjain.

55.

Tisztelt barátom!

Először is, köszönöm a könyvismertetést és közelebről közölni fogom. Hunfalvy utolsó napjaiban is olvassgatta művét és jegyzéseket tett s januárra ígérte a bírálatos ismertetést. Dolgozó asztaláról hoztam el a könyvet és jegyzeteit, a melyet ide zárva küldök s helyette kérek egy más példányt. Nem tudom találók-e más bírálót, de megkísértem.

Ide zárom az osztály határozatát is a Szóképzésről: Budenzben s a többiekben is megvan a jóakarát, de a legegyszerűbb gyökszők ellen nagy ellenszenvök van. Ez a botránykő. Nem segíthetne-e rajta? Ha igen, szíveskedjék még egyszer átnézni a munkát. Mihelyt elfogadtatik, én találok utat-módot a kiadásra. Az idei költségvetésbe, minthogy véglegesen el nem fogadtatott, nem vétetett föl. A jövő évi költségvetésben szabadon mozoghatunk, mert megszabadulunk a Nyelvtörténeti Szótár költségeitől.

Az ég áldja! Köszöntöm derék fiait. Buda-Pest 1892 jun. 16.

tisztelő barátja *Gyulai Pál*.

56.

Tisztelt barátom!

A mult év nyarán egy levelet intézett hozzám, melyre a válaszszaal mind e mai napig adós vagyok. Nem feledékenységből történt a mulasztás, hanem az okból, hogy előbb beszélni akartam Szász Károlylyal és Szilády Áronnal. Szilády abban a véleményben volt, hogy az év folytán ne hozzuk fel az ügyet, mert a nyelvész urak talán megbuktatják félvén a kiadás költségétől, mely az ő kiadásaitól vonatnék el. Jobb lesz akkor tárgyalni az ügyet, mikor a költségvetés még távol van. Az idő most elérkezett, ez év költségvetése izgalmain túl vagyunk s a jövő évi még távol. Szíveskedjék hát felküldeni a kéziratot, szükséges nyilatkozatával együtt Budenz bírálátát illetőleg, hogy akkor vétessem tárgyalás alá, midőn Szilády és Szász Károly is megjelenhetnek az ülésen. Ha a kézirat elfogadtatik, akkor aztán csak az idő kérdése a kiadás s a költséget két évre is beoszthatjuk.

Még azt a kérést is intézem tisztelt barátomhoz: nem volna-e hajlandó elvállalni a Gorove-pályázat bírálatát: «Az ujkori aesthetika történetének vázlat» a kérdés. Pályamű csak egy érkezett igen olvasható betűkkel írva. Beöthy, Binóczy és tisztelt barátom kérettek fel az osztály részéről a bírálatra. Egyik bíráló már elolvasta, most tisztelt barátomhoz küldeném a pályaművet. De nem merem, míg a bírálói tiszt elfogadásáról nem vagyok biztos. Kérem szombatig válaszát (márcz. 17.), hogy el nem fogadás esetében új bíráló kinevezésére kérjem fel az osztályt.

Hát a *Szemléről* teljesen meg akar-e feledkezni? Milyen jó volna, ha kisebb-nagyobb tanulmányt vagy legalább bírálatot küldene nekem. Ha betegeskedése vagy más körülményei nem engedik, szíveskedjék legalább fiait buzdítani.

Válaszát sürgösen kérve maradtam tisztelő barátja *Gyulai Pál*
Buda-Pest 1894 márcz. 12.

Ugy látszik, Imre Sándor nem küldte el a *Szólépzés* kéziratát Gyulai Pálnak. A kiadatlan tanulmány most a szerző unokájának, Imre Sándor műegyetemi tanárnak birtokában van.

57.

Tisztelt barátom!

Itt küldöm sietve a pályaművet, szíveskedjék, ápril 10-ig elolvasni. Még Beöthynek kell elolvasnia, ő úgy nyilatkozott, hogy most Olaszországba megy, maradjon utolsónak s ápril közepéig nincs ideje elolvasni.

Nagyon örvendek, hogy tisztelt barátom és fiai készítenek valamit a *Szemle és olcsó könyvtár* számára. Csak küldje mielőbb párhuzamait. A *Nyelvújítás története* lehet tíz nyomtatott ív is. A *Heltai meséit* is szívesen veszem és tüstént nyomdába adom. A mi teljesen tőlem függ, abban a leg-készségesebb szolgálatomat ajánlom.

Önt talán érdekelni fogja az a hír, hogy Volf Györgyöt a helyesírás ügyében elszakítottam Szarvaséktól, a kik forma szerint kiátkozták őt, mint eretneket. Már a Nyelvtudományi bizottság üléseiben megbuktattuk Simonyi és Szarvas javaslatának néhány lényeges pontját; egy pár nyelvész hozzánk állott. Az osztályban úgy is megbukott volna a javaslatuk. De jobb így.

Az ég áldja! tisztelő barátja *Gyulai Pál*
Buda-Pest 1894 márcz. 16.

58.

Tisztelt barátom!

Nagyon köszönöm a küldeményt, épen szükségem volt magyar irodalmi czikkre; az első közleményt mindjárt nyomdába adtam s egy hét múlva megküldöm a revíziót is.

Az *olcsó könyvtár*ba szánt dolgozatot talán a *Szemlé*be is kiadhatnók. Itt több a tiszteletdíj, s aztán később az *olcsó könyvtár*ban is megjelenhet. Szíveskedjék csak beküldeni s majd a körülmények szerint intézkedem.

Midőn épen e sorokat írom, veszem második levelét. A kérést igen szívesen teljesítem. Tegnap a főrendiház ülésén találkoztam b. Eötvössel

s felszólított, hogy látogassam meg miniszteriumában. A jövő hétfőn meg is látogatom s így jó módomban lesz kedves fia érdekében szólanom vele.

Az ég áldja. Üdvözlöm kedves fiait. Lajos már írhatna valamit a *Szemlének*.

Buda-Pest 1894 júl. 4.

tisztelő barátja *Gyulai Pál*

Ez és a következő három levél Imre Sándornak *Petőfi és némely külföldi költők* című cikkére vonatkozik, mely 1894-ben a Budapesti Szemlében a LXXIX. kötetnek 274—299., 355—386. lapjain s a LXXX. kötetnek 80—103., 220—255., 439—465. lapjain jelent meg.

59.

Tisztelt barátom!

Félreértettük egymást. Én azt hittem, hogy az ön cikke csak két közlemény, mert levelében nem írta meg világosan szándékát. Megvallom csodálkoztam, hogy Heinet és Burns-öt mellőzi. Annál jobb, ha folytatja. Nekem soha [*sem*] sok bár mennyit ír. Csak arra kérném méltóztassék a harmadik közleményt szeptember 8—10-ig elküldeni, a negyediket október első hetében ötödik ha lesz, azt is szívesen veszem.

Kedves fia Heltairól írt nekem, az *olcsó könyvtárban* leendő kiadásról. Ma és holnap még revízióval és kéziratjavítással vagyok elfoglalva, azonban egy pár nap múlva válaszolok levelére.

Remélve és ohajtva, hogy Tátrafüredről megfrissülve tért haza maradtam
 tisztelő barátja *Gyulai Pál*.

Buda-Pest 1894 aug. 25.

60.

Tisztelt barátom!

Először is bocsánatot kell kérnem öntől, hogy megkérdezése nélkül felolvastattam a Kisfaludytársaság tegnapi ülésén *Heine és Petőfi* című tanulmányát. Csak költemények levén bejelentve illőnek tartottam, hogy az irodalmi tanulmány is legyen képviselve az ülésen egy szép tanulmánnyal, melynek örülni is fognak a társaság jobbjai. De másfelől ön rég nem küldvén be semmit a Kisfaludytársasághoz, úgy hittem, nem teszek rosszat, ha anyai év után egyszer megszólaltatom. A társaság nagy figyelemmel hallgatta a felolvasást valamint a közönség is és élénken megtapsolták. A hírlapi tudósításokból ne ítéljen a sikerről. Ezek a jámborok, a mint referadójuk mutatja, alig értették meg a felolvasást és mindent összezavartak. Legjobb a *Pester Lloyd* referadája, ajánlom elolvasását.

A negyedik közleményt várva várom s ohajtanám, hogy toldja meg az ötödikkal is. Itt a valamire való irodalmi emberek mind nagy érdekléssel olvasták, mert Petőfit oly oldalról világítja meg, melyet eddig a róla írt írók meglehetősen mellőztek. Nagyon kérném az ötödik közleményt is. Nekem éppen jól esnék, azzal végezném a decemberi számban az évfolyamot.

Nagyon sajnálom, hogy kedves fia nem neveztetett ki kolozsvári egyetemi tanárnak. Midőn én megkértem Eötvös minisztert pártolására, azt

mondta, hogy még neki a felterjesztést nem mutatták be, ha első helyen ajánlották az egyetemen, az igen jó, mert ő nagy ok nélkül, nem változtatja meg a kijelölést, egyébiránt beszél a szakférfiakkal s csak azután határoz. Többet velem nem beszélt e tárgyról, én nem akartam neki előhozni s midőn megtörtént a kinevezés és ő elutazott Pulszky Ágostontól tudakoltam, ki vette rá Eötvöst Hoor kinevezésére, vajon udvari befolyás-e. Pulszky úgy nyilatkozott, hogy tisztán egy szakférfi tanácsa, de nevét nem mondotta meg.

Lajos fiának még nem feleltem ajánlatára. Nagyon szívesen elfogadom az Olcsó Könyvtár számára Heltait. A mi a kiadást illeti, egészen kivésem a Szilády példáját a *Magyar költők tárában*. Megtartani minden grammatikai formát, a kiejtésben is mindent a mi sajtáságos, kivéve azt, a mi a mai helyesírással ellenkezik; például *lútjátok* sat. de az ilyet *elítzte* (elützte helyett) meg kell tartani. A *tsak* helyett csak irandó mert ezt csak-nak ejtették akkor is. A mi az akadémia könyvtárából való kikölcsönzést illeti, az egy kis bajjal jár, mert az unicumféléket csak azoknak adják ki, a kik az akadémia megbízásából dolgoznak. Egyébiránt jó lesz egy kérelmet intézni a főtítkárhoz s így hiszem megadják, a könyvtárnok nem teheti.

A Józsi cikkét várom, Lajos is írhatna valamit.

Az ég áldja! Ha rest levélíró vagyok, tulajdonítsa rossz természetemnek és dolgaim sokaságának, nem pedig rokonszenvem hiányának. A mi pedig cikkeit illeti, azokat én mindig nagy örömmel veszem s ha nem sürgetem annyiszor, amennyiszor ohajtanám, oka az, hogy nem akarok szerénytelen lenni s önnek talán bosszuságot okozni. Ha tudná ön, hogy mily nehezen, mennyi hajszolással szerkeszték. Föl is hagynék a szerkesztéssel, de az tartóztat: hogy legyen egy oly folyóirat, ahol olyakat is lehesen elmondani, a miket más magyar folyóirat vagy lap föl nem vesz. Ez a főoka, hogy ragaszkodom még a *Budapesti Szemlé*hez, bár kevés író van, a ki tudna vagy akarna támogatni.

Buda-Pest 1894 szept. 27.

tisztelő barátja *Gyulai Pál*.

Heltai Gáspárnak *Esopusi mesék* című kötetét a Régi Magyar Könyvtár 4. számaként Imre Sándor fia, Imre Lajos adta ki 1897-ben.

61.

Buda-Pest 1894 nov. 5-én

Tisztelt barátom!

Szíveskedjék az utolsó közleményt mielőbb megküldeni, mert a szedő sürget. De nem ez a fődolog, amiért írok önnek. A Kisfaludytársaság ügyében kérem valamire.

A minap a Kisfaludytársaság tisztviselőit értekezletre kértem, hogy kiadásaink tervét három évre előlegesen állapítsuk meg, mielőtt a könyvkiadó bizottságot összehívnám. Ott fölmerült az a kérdés: vajon nem volna-e hajlandó ön tanulmányai összegyűjtésére társaságunk számára? A gyűjtemény lehetne két kötet is, kötetenként 20-30 ívvel — kiadványaink alakja nem nagy és sűrű ív. — A miket a *Szemlé*be *Erdélyi muzeumba* sat. írt 20—25 év folyamán bizonyára ki fog tenni két kötetet. A társaságra nézve kényelmesebb volna, ha a két kötetnek egyenként külön címet lehetne

adni, de egy cím alatt is adhatjuk. Ez oly részletkérdés, melyet később megbeszélhetünk. A fődolog az: hajlandó-e tanulmányai összegyűjtésére és átengedésére. Egyelőre még csak azt jegyzem meg, hogy a tiszteletdíjat közelebről fölemeltük. Nagyon kérném mielőbbi válaszát.

Maradtam

tisztelő barátja *Gyulai Pál.*

62.

Tisztelt barátom!

Vettem és köszönöm kitünő tanulmányát Kazinczy iskolai inspectorságáról. Az augusztusi füzetben megkezdem közlését. Minthogy ön azt írta, hogy cselekedjem belátásom szerint, a mult hétfői ülésen bemutattam az akadémiában, több részletet olvasva föl belőle s mondhatom, hogy nagy figyelemben részesült. Azt hiszem nem veszi rossz néven e felolvasást. Ez utolsó osztályülésünk volt a szünet előtt, meg voltam szorulva és Szilády értekezésében sem voltam biztos. Így tüztem ki első értekezésnek. De ha nem vagyok megszorulva, akkor is kitűzöm, mert valóban kitünő tanulmány s ön rég nem olvasott az akadémiában. Nagy figyelemmel hallgatták s az a mit a *Pester Lloyd* tudósítója írt róla — ide zárom — az az akadémiailag tagok véleménye.

Minthogy az ön sűrű írásából nehéz volt felolvasnom, kiszedtettem az egész értekezést s a mai postával megküldöm correctura végett. Lehet, hogy a jövő hónapban elutazik ön fürdőre; jobb mind nekem mind önnek, ha e hó végéig készül el a correctura, noha, a mint feljebb is írtam, csak az augusztusi füzetben kezdem meg közlését.

A Kisfaludy társaság mult havi ülésében, beadtam tanulmányai gyűjteményét. Szász Károly és Beöthy hívtak föl bírálókul. Ez különben a jelen esetben csak formaság.

Az *olcsó könyvtárba* felajánlott értekezést szívesen kiadom, csak kérném a kéziratot vagy nyomtatványt.

A minap Szilágyi Dezsővel találkozáván, sokat beszéltünk önről. Ő figyelemmel kíséri az ön dolgozatait, melyeket leginkább a Szemléből ismer és nagyon méltányolja. Említette, hogy külsőleg meg is ismerkedett önnel, a mennyiben tavaly Tátrafüreden feltűnt neki egy öreg úr, a ki szívesen köszönti őt. Megkérdezte kilétét s így tudta meg az ön nevét. Erre én azt jegyeztem meg, hogy, úgy látszik, Imre Sándor is oly figyelemmel kíséri ön beszédeit, mint ön az ő tanulmányait.

Az ég áldja, tartson meg tovább is szíves barátságába.

Buda-Pest 1895 jun. 12-én

tisztelő barátja *Gyulai Pál*

Imre Sándornak *Kazinczy Ferencz iskolai inspectorsága* című értekezése a Budapesti Szemlének 1895. évi LXXXIII. kötetében a 161—194., 364—395. lapokon jelent meg.

63.

Nagyon csodálkozom, hogy se Beöthy, se Vargha Gyula nem értesítették tisztelt barátomat tanulmányai sorsáról. A társaság azokat kiadásra elfogadta s azt a határozatot hozta, hogy még a nyár folyamán a nyomdába kell adni mind a két kötetet, hogy 1896 tavaszára megjelenhessenek s így

valahára az 1895, 1896, 1897. illetményeket mielőbb kiadhassuk. De ez a millenium, a sok congressus, ünnepély miatt alig tudok találkozni a titkárokkal, hogy egyet-mást számon kérjek tőlök.

Annyit biztosan tudok, mert előttem történt, hogy a kéziratok a nyomdába beadattak s a nyomdaigazgató megígérte, hogy a jövő év februárig kiszedeti mind a tisztelt barátom tanulmányait, mind pedig Haraszi *Molière*-ét. Azóta nem tudok a dologról semmit. Beöthy és Vargha nincsenek Buda-Pesten. De még ma sürgetni fogom a dolgot a nyomdaigazgatónál.

Az *Olcso Könyvtárba* is ígért valamit, de már elfeledtem címét. Meg fogja-e küldeni a már megjelent munkát vagy én szerezzem meg? Hát a *Szemlé*ről egészen megfeledkezett-e?

Köszöntöm kedves fiait s újra kérem őket, hogy küldjenek a *Szemlé*be valamit.

Mihelyt Beöthyvel és Varghával találkozom, megfeddem őket hanyagságukért, magam pedig nélkülök is sürgetni fogom a nyomtatást.

Teljes tisztelettel

Buda-Pest 1896 szept. 17.

őszinte barátja *Gyulai Pál*.

Imre Sándor *Irodalmi tanulmányainak* két kötetét a Kisfaludy-Társaság 1897-ben adta ki.

64.

Tisztelt barátom!

Tegnap este felé a nyomdába mentem utána nézni, vajon tanulmányait szedik-e. Csakugyan szedik s néhány nap múlva megküldik H. M. Vásárhelyre a revisio-íveket is.

Ez évben nem vettem tisztelt barátomtól semmiféle kéziratot. Nem volna-e kedve Simonyi Tüzetes magyar nyelvtanát megbírálni. Senkit sem talállok itt Pesten, a ki megbírálná. Lehr Albertet szutyongatom hónapok óta, de hiába.

Köszöntve kedves fiait, maradtam

Buda-Pest 1896 szept. 18.

tisztelő barátja *Gyulai Pál*.

65.

Tisztelt barátom!

Ide zárva küldöm, az I-ső osztály rendeletéből Szász Károly Dante fordítását véleményadás végett: vajon fölvehető-e a könyvkiadó bizottság kiadványai közé?

Az osztály nem kíván rendszeres és kidolgozott bírálatot és megelégszik általánosságban tartott véleménnyel s néhány jegyzettel, a melyek olvasás közben eszébe ötlenek s melyeket a fordító talán használhatna.

Tudva azt, hogy tisztelt barátom nem örömet vállal el ily megbízást, nem indítványoztam volna azt, ha Szász Károly nem biztosít arról, hogy ön ily értelemben elvállalja. Szász Károly általam újra kéri, hogy ne utasítsa vissza, annyival inkább mert senki sincs az osztályban, a ki Dante-tanulmányal foglalkozott volna.

Arra immár nem is merem kérni, hogy a *Szemlébe* valamit küldjön, pedig rendkívül szívesen venném, nagy szűkében vagyok kisebb és nagyobb czikkeknak s nehezen tudok összeszerkeszteni egy-egy számot, melylyel becsületet vallhatok.

Hát az *Olcso Könyvtárba* mit vegyek föl tanulmányai közül? Ugy emlékszem, a *Dal nyelvéről* című értekezésre adott egyszer engedélyt. Áll-e most is ez elhatározása mellett?

Az ég áldja! Maradtam mind végig

Buda-Pest 1898 okt. 4-én.

tisztelő barátja Gyulai Pál.

66.

Tisztelt barátom!

Vettem becses levelét, melyben azt kérdi, hogy *Népköltés és népdal* című dolgozatát mi sors érte. Semmi baj, csak egy kis késedelem. Ön második revisióját én is átnéztem s augusztusban a szedő is kijavította, azonban a nyomtatást el kellett halasztani a sok iskolai könyv mi[att]; de a héten erre is rá kerül [a sor] és októberben az *Olcso Könyvtár* más füzetével együtt meg fog jelenni.

As «utolszor alkalmatlankodás» ellen kétszeresen tiltakozom. Először nem alkalmatlankodás, másodsor ne legyen és nem is lesz utolsó. Én remélem, hogy még a *Szemlébe* is beköszönt valamivel, mi nagyon jól esnék, mert gyakran meg vagyok szorulva.

Jó egészséget és vidámabb kedvet ohajtvá

maradtam

Leányfalva szept. 22-én

tisztelő barátja Gyulai Pál

A levél keltezésében «szept. 22-e» mellől hiányzik az évszám. 1898-ban nem írhatta Gyulai a levelet, mert 1898. okt. 4-én még a kiadandó füzet címét sem ismerte. Minthogy Imre Sándornak *A népköltészetéről és népdalról* című füzete 1900-ban jelent meg az *Olcso Könyvtárnak* 1148—1152. számaként, a levél leginkább 1899-ből származhatik. Ekkor még Imre Sándor is élénken érdeklődhetett irodalmi dolgozatai, így a *Népköltészetéről és népdalról* című tanulmánya iránt is, habár szomorú lemondással írta levelében, hogy utolszor alkalmatlankodik. A keltezést tehát így kell kiegészítenünk: «1899. szept. 22-én».

Gyulai Pál Brassai Sámuelhez.

Tisztelt barátom!

Itt küldöm a Ballagi értekezése correctura-ívét. Bele telik egy pár hét a míg megjelen és szétküldetik, s ha ön írni akar ellene, jobb, ha ezt veszi alapul, mint a hírlapi tudósításokat.

Szándékát bejelentettem az osztályértekezletnek, szívesen vették, csak arra kérik, hogy ne legyen hevesebb és gorómbább, mint Ballagi, vagy legfeljebb csak egy fokkal.

Értekezése a napokban szintén megjelen. Nem változtattam rajta semmit, csak a Toldyt illető jegyzésben huztam ki egy pár goromba epithetont,

mint *nemtelen* sat. Ez által a gondolat semmit sem vesztett, s elég erős különben is a Toldy elleni polemia. A halottnak tartozunk egy kis kímélettel.

Buda-Pest jan. 8. 1875

barátja Gyulai Pál

Tekintetes Brassai Sámuel egyetemi tanár urnak, a m. t. akadémia r. tagjának *Kolozsvárott*

Mínthogy Gyulai a levélben Toldy Ferenc halálára céloz, ki 1875. dec. 10-én halt meg, csak 1876-ban írhatta levelét Brassai Sámuelnak s csak megszokásból, tévedésből vette a keltezésbe az 1875. évet. Ide mutat a levél egész tartalma is. Ballagi Mór a M. T. Akadémia Értesítője szerint 1875. nov. 15-én olvasta fel az I. osztály ülésén *Brassai és a nyelvtudomány* című dolgozatát. Erre akart Brassai válaszolni. Erről csak 1876 elején írhatta Gyulai, hogy beletelik egy pár hét, míg megjelenik. Ballagi értekezése ugyanis *Brassai és a nyelvújítás* címmel 1876-ban jelent meg az *Értekezések a nyelv- és széptudományok köréből* című gyűjteményben az V. kötet 4. számaként. Ezek alapján kell a keltezést 1876. jan. 8-ára igazítanunk.

Közli: PAPP FERENC.

ISMERETLEN CSOKONAI-MŰ.

(Második, bef. közlemény.)

A' Szépség Leánya.

A' Hajnal tsillagnak, mely az első Reggel
 A' több tsillagokat hunytatja sereggel,
 'S Felszedvén az Éjjnek megrongyolt Kárpitját
 Ki tárja a' piros Napkeletnek nyitját,
 Halvány ezüst színnel tündöklő Udvarán,
 A' Kellemetesség mosolygó pitvarán
 Áll egy ditsó Templom, melyben a' *Szépségnek*
 Szíveket bájoló szövétneki égnek.
 A' mesterség benne óltsítja a' drágát,
 A' drága neveli annak méltóságát.
 Jáspis sziklákon áll smaragd menyezete
 Az arany 's a' gyémánt tsak külső szemete.
 Körülte Myrtus fák, kásia bokrokkal
 Szent árnyékot hintnek nyájas illatokkal.
 A' Rózsások között szerelmes *platanok*
 Zöldelnek, 's ágaik mind hervadatlanok.
 Az izzadó veszszők balsammal tsepegnek,
 Mellyek a' viola töltésérbe peregnek,
 A' játtva kerengő Zefirek felvervén
 E' kedves szagokat 's egymásba kevervén
 Öröm sottogással a' fát szaladozzák,
 'S A' tiszta levegőt öszve balsamozzák.
 Körül a' liliom és thim patikába,
 Zsibongnak a' méhek egy édes munkába.
 Itt tsinálnak olyan mézzel száz kast teli,
 Melly a' mi keserűbb mézünket mézeli.
 Ezüst szín habokkal túl egy forrás fakad,
 'S Egy éles köszárlól víg tsergéssel szakad.